

Nagytszeteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Jézus kereszteselési parancsát nem véletlenül nevezik missziói parancsnak is, hiszen arról a feladatról szól – amiről tulajdonképpen a misszió -, hogy Istenhez vezessük a gyermekeket, tegyük tanítvánná a ráknbízottakat. A tanítvánná tétel több összetevős: egy része a tanítás – a kisebbik, nagyobb része a minta. Hogy az, amit tanítunk a gyermekeknek, mennyire hiteles, szép új magyar kifejezéssel: mennyire önazonos, vagyis mennyire érhető tetten a vizet prédikál és bort iszik tipikus esete. A hitoktató is le tud bukni, hogy már sok éve tanítja és ő maga unja az éppen tanítandó történetet, hogy csak a történet elmondása fér bele az órába, az, hogy megláttassa mennyire kapcsolódik egy-egy történet a mához, az elsikkad – és sorolhatnám még a példákat.

Nem véletlen, hogy felmerül a jegyzőkönyvekben a hiányosság, hogy jó lenne „pénz, paripa, fegyver”, azaz megfelelő színvonalú tankönyv és segédanyag. Jó hír: ebben az évben, amit a zsinat a hitoktatás évének nevezett el, elindult egy folyamat a hitoktatás problémáinak feldolgozására és megjobbítására.

Sajnos még mindig vannak olyan események, amelyek megnehezítik a hitoktatók munkáját, bár már szerencsére egyre kevesebb. De vannak még. Például van, ahol még mindig nincsenek órarendbe illesztve a hittanórák. Még mindig vannak helyek, ahol rászerveznek a hittanórákra, olykor egyeztetés nélkül is. Nagy csábító erőt jelent több helyen az etikaoktatás, ahol a gyerekek videóznak, számítógépeznek. Ahol a szülő az erősebb és nem engedi a gyereket eltérni a hitoktatástól, ott a gyerekek hajlamosak ezt „megbosszulni” azzal, hogy lehetetlenül viselkednek órán. Persze fegyelmezési nehézségek azért akadnak máshol is.

Sajnos ezek jó része az érdeklődés hiányából adódik, amikor a szülő se motivált abban, hogy a gyermek hitoktatásra járjon, lévén, hogy a szülőnek sincs kapcsolata még alapszinten, azaz templomba járás szintjén sem a gyülekezettel. Nem könnyítik meg a hitoktató munkáját az összevont csoportok, amire nincsenek felkészítve.

A legnagyobb nehézség még mindig ott van, ahol a településen nincs iskola. A gyerekek eljárnak más iskolába, ahol a település lelkésze a hittanórák felelőse. S bármennyire szeretne a helyi lelkipásztor a gyülekezeti hitoktatást, délutánra, mire hazaérnek a gyerekek, elfáradnak, demotiváltak lesznek. Van, ahol a szülők is annyira demotiválttá válnak, hogy elmarad a konfirmáció is... Nehéz összehangolni a más iskolába járó gyerekek és a gyülekezet kapcsolatát, de megoldható.

A gyülekezet és az egyházi iskolák kapcsolata se felhőtlen mindig. A gyülekezet azt várná, hogy az egyházi iskolába járó gyerek példát mutasson és otthon is járjon rendszeresen templomba, a gyerek pedig otthon szeretne kikapcsolódni az iskolában levő sokféle hitéleti tevékenységből, hittanórákból. De olyan is fordult már elő, hogy egyházi iskola kötelezte a gyerekeket szüleikkel együtt arra, hogy ünnepnapok alkalmával a fenntartó gyülekezetben vegyenek részt istentiszteleten.

Mindezen nehézségek ellenére is a jegyzőkönyvekből azt látom, hogy működik a hitoktatás az iskolákban, emellett számtalan sokféle alkalmat készítenek a hitoktatók, lelkipásztorok a gyerekekkel való iskolán kívüli foglalkozásra.

Ez itt most nem a reklám helye, de javasolni tudom a RPI katechetikai hírlevelére való feliratkozást, hogy időben értesülhessünk szakmai napokról, hasznos eseményekről, képzési módokról, új módszerekről, ezek által is bővítve ismereteinket. Ezek pedig ahhoz jók, hogy muníciót szerezzünk, hogy legyenek olyan új módszereink, szemléltető anyagaink, kézműves ötleteink, amelyeket bevethetünk annak érdekében, hogy felkeltsük a rákn bízott gyermekek érdeklődését az Isten dolgai iránt. Mert lelkipásztorként, hitoktatóként ez a mi misszióink.

Határozati javaslataim:

1. A hitoktatás évében szervezzen az egyházmegye katechetikai napot a hitoktató lelkipásztoroknak, katechétáknak, kihasználva a hitoktatás évét a fejlődésre, tapasztalatcserére, tanulásra.
2. Szervezzen az egyházmegye konformandus és hittanos találkozót a hitoktatásban résztvevő gyermekek számára, hogy megtapasztalhassák a közösség támogató erejét.

Ezekkel a gondolatokkal kérem jelentésem elfogadását.